

Елин Пелин

Глухо шушнат си горите

Глухо шушнат си горите,
песен в тях не чуй се веч,
пойни птички отлетяха –
отлетяха надалеч.

И небето ни поглежда
без усмивка, дъжделиво.
Мрат листата и се ронят –
И се ронят мълчаливо.

И земята Слънчо златен
не зарадва, не съгрея.
Ах, сърцето му изстина –
му изстина къмто нея!

Вятър тихо тананика
песни жалостни, есенни,
врани грачат над полята –
над полята покрусени.

КРАЙ

© Елин Пелин

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5638>]